

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a treia)

11 ianuarie 2024*

„Recurs – Dumping – Extinderea taxei antidumping instituite asupra importurilor de anumite elemente de fixare din fier sau oțel originare din China la importurile expediate din Malaysia – Executarea Hotărârii din 3 iulie 2019, Eurobolt (C-644/17, EU:C:2019:555) – Reinstituirea unei taxe antidumping definitive – Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/611 – Validitate”

În cauza C-517/22 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 2 august 2022,

Eurobolt BV, cu sediul în 's-Heerenberg (Țările de Jos),

Fabory Nederland BV, cu sediul în Tilburg (Țările de Jos),

ASF Fischer BV, cu sediul în Lelystad (Țările de Jos),

reprezentate de B. Natens și A. Willems, advocaten,

recurente,

celelalte părți din procedură fiind:

Stafa Group BV, cu sediul în Maarheeze (Țările de Jos),

reclamantă în primă instanță,

Comisia Europeană, reprezentată de M. Bruti Liberati, G. Luengo și T. Maxian Rusche, în calitate de agenți,

pârâtă în primă instanță,

CURTEA (Camera a treia),

compusă din doamna K. Jürimäe (raportoare), președintă de cameră, domnul K. Lenaerts, președintele Curții, îndeplinind funcția de judecător al Camerei a treia, domnii N. Piçarra, N. Jääskinen și M. Gavalec, judecători,

avocat general: domnul N. Emiliou,

* Limba de procedură: engleza.

grefier: doamna A. Lamote, administratoare,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 6 iulie 2023,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 7 septembrie 2023,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Prin recursul formulat, Eurobolt BV, Fabory Nederland BV și ASF Fischer BV solicită anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 18 mai 2022, Eurobolt și alții/Comisia (T-479/20, denumită în continuare „hotărârea atacată”, EU:T:2022:304), prin care acesta a respins acțiunea lor în anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/611 al Comisiei din 30 aprilie 2020 de reinstituire a taxei antidumping definitive instituite prin Regulamentul (CE) nr. 91/2009 al Consiliului asupra importurilor de anumite elemente de fixare din fier sau oțel originare din Republica Populară Chineză la importurile de anumite elemente de fixare din fier sau oțel expediate din Malaysia, indiferent dacă au fost sau nu declarate ca provenind din Malaysia (JO 2020, L 141, p. 1, denumit în continuare „regulamentul în litigiu”).

Cadrul juridic

Regulamentul (UE) nr. 952/2013

- 2 Potrivit articolului 116 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO 2013, L 269, p. 1, denumit în continuare „Codul vamal”):

„Sub rezerva condițiilor stabilite în prezenta secțiune, quantumul taxelor la import și la export se rambursează sau se remite din oricare dintre motivele următoare:

- (a) taxe la import sau la export percepute în exces;
- (b) mărfuri defecte sau neconforme cu dispozițiile contractului;
- (c) eroarea autorităților competente;
- (d) echitate.”

Regulamentele (CE) nr. 384/96, (CE) nr. 1225/2009 și (CE) 2016/1036

- 3 Situația de fapt și actele juridice în litigiu au intervenit într-o perioadă în care adoptarea măsurilor antidumping în cadrul Uniunii a fost reglementată în mod succesiv mai întâi prin Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 1996, L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223, și rectificări în JO 1999, L 94, p. 27, și în JO 2000, L 263, p. 34), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2117/2005 al Consiliului

din 21 decembrie 2005 (JO 2005, L 340, p. 17, Ediție specială, 11/vol. 44, p. 15), iar ulterior prin Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 2009, L 343, p. 51, și rectificări în JO 2010, L 7, p. 22, și în JO 2016, L 44, p. 20), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 37/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2014 (JO 2014, L 18, p. 1) (denumit în continuare „Regulamentul nr. 1225/2009”), și, în sfârșit, prin Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO 2016, L 176, p. 21).

- 4 Înainte de a fi modificat prin Regulamentul nr. 37/2014, articolul 15 din Regulamentul nr. 1225/2009, intitulat „Consultări”, prevedea la alineatele (1) și (2):

„(1) Consultările prevăzute de prezentul regulament se desfășoară în cadrul unui comitet consultativ compus din reprezentanți ai fiecărui stat membru și prezidat de un reprezentant al Comisiei [Europene]. Au loc consultări de îndată, fie la cererea unui stat membru, fie la inițiativa Comisiei și, în orice caz, într-un interval care permite respectarea termenelor stabilite de prezentul regulament.

(2) Comitetul se întrunește la convocarea președintelui. Acesta comunică statelor membre toate informațiile utile, cât mai curând posibil, dar cu cel puțin zece zile lucrătoare înaintea reuniunii.”

- 5 Regulamentul 2016/1036 a intrat în vigoare, în temeiul articolului 25 din acesta, la 20 iulie 2016. Conform articolului 24 primul paragraf, acesta a abrogat Regulamentul nr. 1225/2009.
- 6 Articolul 9 alineatul (4) primul paragraf din Regulamentul 2016/1036 prevede, în termeni identici cu cei ai articolului 9 alineatul (4) prima și a doua teză din Regulamentul nr. 1225/2009:

„În cazul în care din constatarea definitivă a faptelor reiese că există un dumping care a cauzat un prejudiciu și că interesul Uniunii necesită o intervenție în conformitate cu articolul 21, Comisia impune o taxă antidumping definitivă, în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 15 alineatul (3). În cazul în care sunt în vigoare taxe provizorii, Comisia inițiază această procedură cu cel puțin o lună înaintea expirării taxelor respective.”

- 7 Articolul 10 din Regulamentul 2016/1036, intitulat „Retroactivitatea”, prevede la alineatul (1), în termeni în esență identici cu cei ai articolului 10 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1225/2009:

„Nu se aplică măsuri provizorii și taxe antidumping definitive decât produselor puse în liberă circulație după data la care a intrat în vigoare decizia luată în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) și, respectiv, cu articolul 9 alineatul (4), după caz, sub rezerva excepțiilor prevăzute de prezentul regulament.”

- 8 Articolul 13 din Regulamentul 2016/1036, intitulat „Circumvenția”, prevede la alineatele (1) și (3) în termeni identici cu cei ai articolului 13 alineatele (1) și (3) din Regulamentul nr. 1225/2009:

„(1) Taxele antidumping instituite în temeiul prezentului regulament se pot aplica și importurilor de produse similare ce provin din țări terțe, cărora li s-au adus mici modificări sau care nu au fost modificate, precum și importurilor de produse similare cărora li s-au adus mici modificări sau părți ale acestor produse care provin dintr-o țară care face obiectul măsurilor, atunci când are loc o circumvenție a măsurilor în vigoare.

[...]

(3) Se deschide o examinare, în temeiul prezentului articol, la inițiativa Comisiei sau la cererea unui stat membru sau a oricărei părți interesate, pe baza unor elemente de probă suficiente în ceea ce privește factorii menționați la alineatul (1). Examinarea se deschide printr-un regulament al Comisiei, care poate, de asemenea, să ceară autorităților vamale să prevadă obligativitatea înregistrării importurilor în conformitate cu articolul 14 alineatul (5) sau să solicite garanții. [...]

[...]

În cazul în care constatarea definitivă a faptelor justifică extinderea măsurilor, acest lucru este decis de Comisie, în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 15 alineatul (3). Extinderea intră în vigoare începând cu data la care înregistrarea a devenit obligatorie în temeiul articolului 14 alineatul (5) sau cu data la care au fost cerute garanții. Dispozițiile procedurale corespunzătoare prezentului regulament cu privire la deschiderea și desfășurarea examinărilor se aplică în conformitate cu prezentul articol.”

- 9 Potrivit articolului 14 alineatele (1) și (5) din Regulamentul 2016/1036, care corespunde articolului 14 alineatele (1) și (5) din Regulamentul nr. 1225/2009:

„(1) Taxele antidumping, provizorii sau definitive, se impun prin regulament și sunt percepute de statele membre în conformitate cu forma, rata de schimb și celelalte elemente stabilite de regulamentul care le impune. Aceste taxe sunt, de asemenea, percepute în mod independent de taxele vamale, de impozite și de alte taxe percepute în mod normal la import.

[...]

(5) Comisia poate, după ce a informat statele membre în timp util, să furnizeze instrucțiuni autorităților vamale în vederea luării de măsuri corespunzătoare pentru a înregistra importurile, astfel încât să poată fi aplicate ulterior măsuri împotriva acestor importuri de la data înregistrării. [...] Înregistrarea se instituie printr-un regulament care precizează obiectul măsurii și, după caz, valoarea estimativă a taxelor care ar putea fi achitate în viitor. Durata înregistrării obligatorii a importurilor nu trebuie să depășească nouă luni.”

- 10 Articolul 15 din Regulamentul 2016/1036, intitulat „Procedura comitetului”, prevede la alineatul (3):

„În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 [al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO 2011, L 55, p. 13)].”

Regulamentul nr. 182/2011

- 11 Articolul 5 din Regulamentul nr. 182/2011, intitulat „Procedura de examinare”, prevede, în termeni diferiți de cei ai Regulamentului nr. 1225/2009:

„(1) În cazul în care se aplică procedura de examinare, comitetul își dă avizul cu majoritatea prevăzută la articolul 16 alineatele (4) și (5) din Tratatul privind Uniunea Europeană și, după caz, la articolul 238 alineatul (3) [TFUE], pentru actele care urmează să fie adoptate pe baza unei

propuneri din partea Comisiei. Voturile reprezentanților statelor membre în cadrul comitetului sunt ponderate conform articolelor respective.

[...]

(5) [...] se aplică următoarea procedură pentru adoptarea de proiecte de măsuri definitive antidumping sau compensatorii, în cazurile în care comitetul nu emite niciun aviz și o majoritate simplă a membrilor acestuia se opune proiectului de act de punere în aplicare.

Comisia poartă consultări cu statele membre. Cel devreme la 14 zile și cel târziu la o lună de la data reuniunii comitetului, Comisia informează membrii comitetului în legătură cu rezultatele consultărilor respective și prezintă un proiect de act de punere în aplicare comitetului de apel. Prin derogare de la articolul 3 alineatul (7), comitetul de apel se reunește cel devreme la 14 zile și cel târziu la o lună de la data prezentării proiectului de act de punere în aplicare. Comitetul de apel emite un aviz în conformitate cu articolul 6. Termenele prevăzute la acest alineat nu aduc atingere necesității de a respecta termenele stabilite în actele de bază pertinente.”

Istoricul litigiului

- 12 Istoricul litigiului este prezentat la punctele 1-21 din hotărârea atacată. În sensul prezentului recurs, acesta poate fi rezumat după cum urmează.

Contenciosul referitor la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 723/2011

- 13 După ce a constatat că elementele de fixare vândute pe piața Uniunii făceau obiectul unui dumping din partea producătorilor-exportatori chinezi, Consiliul a adoptat Regulamentul (CE) nr. 91/2009 din 26 ianuarie 2009 privind impunerea unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite elemente de fixare din fier sau oțel originare din Republica Populară Chineză (JO 2009, L 29, p. 1).
- 14 În urma instituirii acestei taxe antidumping definitive, Comisia a primit elemente de probă care atestă că aceste măsuri erau eludate printr-o transbordare via Malaysia. Astfel, aceasta a adoptat Regulamentul (UE) nr. 966/2010 din 27 octombrie 2010 de deschidere a unei anchete privind eventuala eludare a măsurilor antidumping instituite prin Regulamentul nr. 91/2009 prin importuri de anumite elemente de fixare din fier sau oțel expediate din Malaysia, indiferent dacă au fost sau nu declarate ca fiind originare din această țară, și de supunere a acestor importuri la înregistrare (JO 2010, L 282, p. 29). Regulamentul nr. 966/2010 invita în special autoritățile vamale să ia măsurile necesare pentru înregistrarea importurilor în Uniune, pentru ca taxele antidumping cu o valoare adecvată să poată fi percepute retroactiv de la data înregistrării unor astfel de importuri expediate din Malaysia, în ipoteza în care ancheta ar concluziona în sensul existenței unei eludări.
- 15 În urma acestei anchete, Comisia a adoptat Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 723/2011 al Consiliului din 18 iulie 2011 privind extinderea taxei antidumping definitive impuse prin Regulamentul nr. 91/2009 la importurile de anumite elemente de fixare din fier sau oțel expediate din Malaysia, indiferent dacă au fost sau nu declarate ca provenind din Malaysia (JO 2011, L 194, p. 6).

- 16 La 28 iulie 2011, Organul de soluționare a litigiilor al Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) (denumit în continuare „OSL”) a adoptat raportul organului de apel, precum și raportul grupului special modificat prin raportul organului de apel în cauza „Comunitățile Europene – Măsuri antidumping definitive privind anumite elemente de fixare din fier sau oțel originare din China” (WT/DS 397). În aceste rapoarte, OSL concluzionează printre altele că Uniunea a acționat într-un mod incompatibil cu anumite dispoziții ale Acordului antidumping al OMC.
- 17 În urma acestei decizii, Consiliul a adoptat Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 924/2012 din 4 octombrie 2012 de modificare a Regulamentului nr. 91/2009 (JO 2012, L 275, p. 1), operând printre altele o reducere a taxei antidumping care era prevăzută în acest din urmă regulament.
- 18 Măsurile prevăzute de aceste regulamente diferite au fost menținute pentru o perioadă suplimentară de cinci ani prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/519 al Comisiei din 26 martie 2015 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite elemente de fixare din fier sau oțel originare din Republica Populară Chineză, astfel cum a fost extinsă la importurile de anumite elemente de fixare din fier sau oțel expediate din Malaysia, indiferent dacă au fost sau nu declarate ca provenind din Malaysia, în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1225/2009 (JO 2015, L 82, p. 78).
- 19 Prin decizia din 12 februarie 2016, OSL a adoptat noi rapoarte prin care s-a decis neconformitatea măsurilor luate de Uniune prin Regulamentul de punere în aplicare nr. 924/2012 cu anumite dispoziții din Acordul antidumping al OMC.
- 20 Ca reacție la această decizie, Comisia a adoptat, la 26 februarie 2016, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/278 de abrogare a taxei antidumping definitive impuse asupra importurilor de anumite elemente de fixare din fier sau oțel originare din Republica Populară Chineză, astfel cum a fost extinsă la importurile de anumite elemente de fixare din fier sau oțel expediate din Malaysia, indiferent dacă au fost sau nu declarate ca provenind din Malaysia (JO 2016, L 52, p. 24).
- 21 Importurile recurentelor, care importau elemente de fixare din Malaysia în perioada anchetei anticircumvenție desfășurate de Comisie, au fost înregistrate pentru a se putea institui taxe asupra acestora în cazul în care ancheta ar fi confirmat circumvenția.
- 22 În perioada ianuarie 2012-octombrie 2013, administrația vamală neerlandeză a emis decizii de impunere pentru taxele antidumping datorate de recurente în cazul importurilor de elemente de fixare în temeiul Regulamentului de punere în aplicare nr. 723/2011.
- 23 În cadrul unui recurs formulat de Eurobolt împotriva taxelor antidumping plătite în temeiul acestui regulament de punere în aplicare, Hoge Raad der Nederlanden (Curtea Supremă a Țărilor de Jos) a sesizat Curtea, la 17 noiembrie 2017, cu o cerere de decizie preliminară privind validitatea regulamentului menționat.
- 24 În Hotărârea din 3 iulie 2019, Eurobolt (C-644/17, denumită în continuare „Hotărârea Eurobolt”, EU:C:2019:555), Curtea a statuat că Regulamentul de punere în aplicare nr. 723/2011 era nevalid în măsura în care fusese adoptat cu încălcarea normei fundamentale de procedură prevăzute la articolul 15 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1225/2009.

Executarea Hotărârii Eurobolt

- 25 În urma pronunțării Hotărârii Eurobolt, Comisia a redeschis ancheta anticircumvenție pentru a corecta nelegalitatea formală identificată de Curte. În acest scop, Comisia a adoptat Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1374 din 26 august 2019 de redeschidere a anchetei în urma pronunțării Hotărârii [Eurobolt] în ceea ce privește Regulamentul de punere în aplicare nr. 723/2011 (JO 2019, L 223, p. 1).
- 26 Redeschiderea anchetei anticircumvenție urmărea să garanteze executarea acestei hotărâri prin asigurarea respectării tuturor cerințelor procedurale care decurg din procedura referitoare la comitetul consultativ prevăzută la articolul 15 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1225/2009, care fusese înlocuită între timp cu procedura de examinare prevăzută la articolul 5 din Regulamentul nr. 182/2011.
- 27 Observațiile Eurobolt au fost prezentate comitetului competent cu cel puțin 14 zile înainte de întrunirea sa. Aceste observații nu au determinat o modificare a concluziilor Comisiei, potrivit cărora măsurile inițiale trebuiau reinstituite la importurile de anumite elemente de fixare din fier sau oțel expediate din Malaysia, indiferent dacă au fost sau nu declarate ca fiind originare din Malaysia.
- 28 La 30 aprilie 2020, Comisia a adoptat regulamentul în litigiu.
- 29 Potrivit articolului 1 din acest regulament, taxa antidumping impusă prin Regulamentul nr. 91/2009 este reinstituită la importurile de anumite elemente de fixare din fier sau oțel, altele decât cele din oțel inoxidabil, expediate din Malaysia, în perioada de aplicare a Regulamentului de punere în aplicare nr. 723/2011. Articolul 2 din regulamentul în litigiu prevede că taxele antidumping plătite în temeiul Regulamentului de punere în aplicare nr. 723/2011 nu se rambursează și că orice rambursare care a avut loc în urma Hotărârii Eurobolt este recuperată de autoritățile care au efectuat rambursările respective.

Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată

- 30 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 28 iulie 2020, recurentele și Stafa Group BV au introdus o acțiune având ca obiect anularea regulamentul în litigiu.
- 31 În susținerea acțiunii formulate, recurentele și Stafa Group au invocat trei motive. Primul motiv se întemeia pe faptul că, prin repararea retroactivă a încălcării unei norme fundamentale de procedură, regulamentul în litigiu a încălcat articolele 264 și 266 TFUE, precum și principiul protecției jurisdicționale efective. Al doilea motiv se întemeia pe faptul că, în lipsa unui temei juridic valabil, regulamentul în litigiu era contrar articolului 13 alineatul (1) din Regulamentul 2016/1036, articolului 5 alineatele (1) și (2) TUE, precum și principiului bunei administrări. Al treilea motiv se întemeia pe faptul că, prin interzicerea rambursării și prin instituirea recuperării taxelor antidumping rambursate, regulamentul în litigiu încălca articolul 5 alineatele (1) și (2) TUE.
- 32 Comisia și-a exprimat îndoielile cu privire la admisibilitatea acțiunii în temeiul articolului 263 al patrulea paragraf a doua teză TFUE, contestând afectarea individuală a recurentelor și a Stafa Group prin regulamentul în litigiu. De asemenea, dacă acțiunea îi părea admisibilă în raport cu articolul 263 al patrulea paragraf a treia teză TFUE pentru Fabory Nederland, ASF Fischer și Stafa

Group, Comisia nu considera că situația era aceeași în cazul Eurobolt. Astfel, potrivit acestei instituții, din moment ce notificările adresate acestei societăți fuseseră anulate de Hoge Raad der Nederlanden (Curtea Supremă a Țărilor de Jos), executarea regulamentului în litigiu în privința sa necesita măsuri de executare sub forma unei noi notificări a datoriei vamale.

- 33 Cu toate acestea, Tribunalul a statuat că era necesar să examineze de la bun început motivele invocate de recurente și de Stafa Group, fără a se pronunța în prealabil cu privire la admisibilitatea acțiunii în anulare, din moment ce aceasta era, în orice caz, nefondată. Prin hotărârea atacată, Tribunalul a respins fiecare dintre aceste motive și, prin urmare, acțiunea respectivă în totalitate.

Procedura în fața Curții și concluziile părților

- 34 Prin recursul formulat, recurentele solicită Curții:
- anularea hotărârii atacate;
 - recunoașterea temeiniciei acțiunii lor în primă instanță și anularea regulamentului în litigiu în măsura în care le privește, precum și
 - obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în primă instanță și în recurs și a propriilor cheltuieli de judecată.
- 35 Comisia solicită Curții:
- respingerea recursului și
 - obligarea recurentelor la plata cheltuielilor de judecată.
- 36 Conform articolului 61 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, Curtea a invitat recurentele să răspundă în scris la o întrebare privind admisibilitatea acțiunii lor în anulare. Recurentele au dat curs acestei solicitări în termenul stabilit.

Cu privire la recurs

- 37 Recurentele invocă șapte motive în susținerea recursului, întemeiate pe faptul că Tribunalul a interpretat și a aplicat în mod eronat în primul rând articolul 266 TFUE și, respectiv, principiul neretroactivității, statuând că regulamentul în litigiu putea reinstitui retroactiv taxele și împiedica rambursarea acestora, în al doilea rând, articolul 266 TFUE, considerând că regulamentul în litigiu putea „remedia” încălcarea unor norme fundamentale de procedură într-o procedură antidumping, în al treilea rând, articolul 266 TFUE și principiul neretroactivității, considerând că regulamentul în litigiu putea „remedia” încălcarea stabilită în Hotărârea Eurobolt, în al patrulea rând, articolele 264, 266 și 296 TFUE, statuând că Comisia poate uzurpa competența Curții, în al cincilea rând, principiul protecției jurisdicționale efective, admițând că acest principiu nu impune rambursarea integrală a taxelor în prezenta cauză, în al șaselea rând, articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul 2016/1036, articolul 5 alineatele (1) și (2) TUE, precum și principiul bunei administrări, statuând că regulamentul în litigiu are un temei juridic adecvat și, în al șaptelea rând, articolul 5 alineatele (1) și (2) TUE, considerând că regulamentul în litigiu poate interzice definitiv rambursarea taxelor invalidate în Hotărârea Eurobolt.

Cu privire la primele patru motive

- 38 Primele patru motive vizează, cu titlu principal, articolul 266 TFUE și aprecierile Tribunalului referitoare la modul în care Comisia a executat Hotărârea Eurobolt. Argumentele invocate în susținerea acestor diferite motive constituie, pe de altă parte, o dezvoltare a celor invocate în cadrul primelor patru aspecte ale primului motiv invocat în fața Tribunalului. Se impune ca acestea să fie examinate împreună.

Argumentele părților

- 39 Recurentele invocă încălcarea articolului 266 TFUE (primele patru motive), a principiului neretroactivității (primul și al treilea motiv), precum și a articolelor 264 și 296 TFUE (al patrulea motiv).
- 40 Prin intermediul acestor motive, îndreptate împotriva punctelor 40-61, 69-71, 74, 77, 84, 91 și 99 din hotărârea atacată, recurentele susțin, *primo*, în esență, întemeindu-se în special pe Hotărârea din 28 mai 2013, Abdulrahim/Consiliul și Comisia (C-239/12 P, EU:C:2013:331), că Tribunalul ar fi trebuit să constate lipsa necesității sau imposibilitatea materială a Comisiei de a adopta orice măsură de executare a Hotărârii Eurobolt. Astfel, încălcarea unei norme fundamentale de procedură constatată în această hotărâre ar fi afectat întreaga anchetă anticircumvenție și, în consecință, nu ar putea fi regularizată. *Secundo*, articolul 266 TFUE ar impune rambursarea taxelor plătite anterior, deși acestea nu erau datorate legal, fapt care ar fi fost eludat prin aplicarea retroactivă a regulamentului în litigiu și aprobat în mod eronat de Tribunal. *Tertio*, regulamentul în litigiu ar produce efecte exclusiv pentru trecut și ar fi, așadar, contrar concluziei Tribunalului, retroactiv. *Quarto*, regulamentul în litigiu ar avea drept consecință privarea Hotărârii Eurobolt de efecte în timp, ceea ce ar contraveni competenței atribuite cu titlu exclusiv Curții prin articolul 264 TFUE.
- 41 Comisia solicită respingerea primului, a celui de al doilea și a celui de al patrulea motiv ca nefondate. Aceasta susține că al treilea motiv este inoperant, întrucât s-ar întemeia pe ipoteza eronată că regulamentul în litigiu este retroactiv. În orice caz, presupunând că aceasta ar fi situația, Comisia consideră că acest regulament îndeplinește condițiile stabilite de jurisprudență pentru a justifica un astfel de efect retroactiv.

Aprecierea Curții

- 42 Prin intermediul primelor patru motive de recurs, recurentele contestă în esență aprecierile Tribunalului referitoare la modul în care Comisia a executat Hotărârea Eurobolt, această executare conducând, *in fine*, la adoptarea regulamentului în litigiu.
- 43 Trebuie amintit, în primul rând, că articolul 266 primul paragraf TFUE dispune că „[instituția emitentă a actului anulat este obligată] să ia măsurile impuse de executarea hotărârii Curții [...]”.
- 44 Rezultă că, atunci când Curtea constată, în cadrul unei proceduri inițiate în temeiul articolului 267 TFUE, nevaliditatea unui act al Uniunii, decizia sa are drept consecință juridică obligarea instituțiilor în cauză să adopte măsurile necesare pentru a remedia nelegalitatea constatată, obligația prevăzută la articolul 266 TFUE în ceea ce privește hotărârile de anulare aplicându-se prin analogie cu hotărârile prin care un act al Uniunii este declarat nevalid (a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 iunie 1988, Van Landschoot, 300/86, EU:C:1988:342, punctul 22, precum

și Hotărârea din 9 septembrie 2008, FIAMM și alții/Consiliul și Comisia, C-120/06 P și C-121/06 P, EU:C:2008:476, punctul 123). Pe de altă parte, aceste instituții dispun totuși de o largă putere de apreciere în alegerea acestor măsuri, înțelegându-se că acestea trebuie să fie compatibile cu dispozitivul hotărârii în cauză, precum și cu motivele care constituie susținerea sa necesară (Hotărârea din 28 ianuarie 2016, CM Eurologistik și GLS, C-283/14 și C-284/14, EU:C:2016:57, punctul 76, precum și Hotărârea din 15 martie 2018, Deichmann, C-256/16, EU:C:2018:187, punctul 87). Ținând seama de existența acestei largi puteri de apreciere, numai caracterul vădit inadecvat al măsurilor menționate în raport cu obiectivul urmărit le poate afecta legalitatea (Hotărârea din 15 martie 2018, Deichmann, C-256/16, EU:C:2018:187, punctul 88).

- 45 În plus, în cazul în care Curtea a putut avea în vedere ipoteza în care, din cauza împrejurărilor, se dovedește imposibilă punerea în aplicare a obligației instituției emitente a actului anulat de a lua măsurile impuse de executarea hotărârii prin care s-a pronunțat această anulare (a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 martie 1980, Könecke Fleischwarenfabrik/Comisia, 76/79, EU:C:1980:68, punctul 9, precum și Hotărârea din 28 mai 2013, Abdulrahim/Consiliul și Comisia, C-239/12 P, EU:C:2013:331, punctele 64 și 80), recurențele nu au demonstrat în speță că nu era necesar sau imposibil din punct de vedere material pentru Comisie să adopte orice măsură de executare a Hotărârii Eurobolt.
- 46 În consecință, Tribunalul a considerat în mod întemeiat, la punctele 49 și 77 din hotărârea atacată, că Comisia era supusă, în temeiul articolului 266 TFUE, unei obligații de a lua măsurile impuse de executarea Hotărârii Eurobolt.
- 47 Pe de altă parte, este de asemenea cert că articolul 266 TFUE nu obligă instituția emitentă a actului anulat decât să ia măsurile impuse de executarea hotărârii de anulare și că anularea unui act al Uniunii nu afectează în mod necesar actele pregătitoare ale acestuia (Hotărârea din 28 ianuarie 2016, CM Eurologistik și GLS, C-283/14 și C-284/14, EU:C:2016:57, punctul 50, precum și jurisprudența citată). Situația este aceeași, prin analogie, în ceea ce privește executarea unei hotărâri a Curții prin care se declară nevaliditatea unui act al Uniunii. În consecință, în afară de cazul în care neregularitatea constatată a afectat cu nulitatea ansamblul procedurii, instituția menționată poate, în vederea adoptării unui act prin care se urmărește înlocuirea unui act precedent anulat sau declarat nevalid, să nu reia această procedură decât din punctul precis în care această neregularitate a fost săvârșită (Hotărârea din 12 noiembrie 1998, Spania/Comisia, C-415/96, EU:C:1998:533, punctul 31, Hotărârea din 3 octombrie 2000, Industrie des poudres sphériques/Consiliul, C-458/98 P, EU:C:2000:531, punctul 82, și Hotărârea din 15 martie 2018, Deichmann, C-256/16, EU:C:2018:187, punctul 74).
- 48 În speță, neregularitatea constatată de Curte în Hotărârea Eurobolt consta în faptul că observațiile prezentate de Eurobolt, în calitatea sa de parte interesată, ca răspuns la concluziile Comisiei din ancheta anticircumvenție inițiată în temeiul articolului 13 din Regulamentul nr. 1225/2009, nu au fost prezentate comitetului consultativ instituit prin acest regulament cu cel puțin zece zile lucrătoare înainte de întrunirea acestuia, fiind încălcat articolul 15 alineatul (2) din acest regulament.
- 49 Or, astfel cum a constatat Tribunalul la punctul 47 din hotărârea atacată, o astfel de neregularitate nu a putut, ca atare, să aibă ca efect afectarea procedurii în ansamblul său. Astfel, termenul impus la articolul 15 alineatul (2) din regulamentul menționat avea ca obiectiv să lase reprezentanților statelor membre care fac parte din acest comitet consultativ un interval de timp suficient pentru a putea examina informațiile utile, în mod calm, înainte de întrunirea acestuia și să definească o poziție prin care să se urmărească apărarea intereselor lor respective. La modul general, acest

termen era menit să garanteze că informațiile și observațiile prezentate de părțile interesate în cursul unei anchete pot fi luate în considerare în mod corespunzător în cadrul comitetului consultativ (a se vedea în acest sens Hotărârea Eurobolt, punctele 48-51).

- 50 Prin urmare, deși nerespectarea termenului menționat era de natură să afecteze etapele ulterioare ale procedurii de extindere a taxei antidumping definitive care trebuia să conducă la adoptarea Regulamentului de punere în aplicare nr. 723/2011, această neregularitate nu era, în schimb, susceptibilă să afecteze etapele anterioare ale procesului decizional. În consecință, nimic nu se opunea reluării de către Comisie a procedurii din punctul exact în care s-a produs neregularitatea menționată și ca, după corectarea acesteia, Comisia să procedeze la adoptarea unui nou act.
- 51 Rezultă că Tribunalul nu a săvârșit nicio eroare de drept atunci când a statuat că Comisia putea, pentru a executa Hotărârea Eurobolt, să redeschidă procedura în stadiul în care a avut loc încălcarea normei fundamentale de procedură, permițând astfel garantarea respectării cerințelor procedurale referitoare la consultarea comitetului consultativ prevăzută la articolul 15 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1225/2009 (a se vedea prin analogie Hotărârea din 28 ianuarie 2016, CM Eurologistik și GLS, C-283/14 și C-284/14, EU:C:2016:57, punctul 54).
- 52 Împrejurarea că cerința de a comunica toate informațiile utile acestui comitet consultativ ține de normele fundamentale care garantează regularitatea procedurii nu este de natură să modifice această constatare și nici principiile amintite la punctele 44 și 47 din prezenta hotărâre. De asemenea, contrar celor susținute de recurente, importanța dreptului la apărare în domeniul legislației antidumping pentru actorii economici vizați nu poate pune în discuție jurisprudența rezultată din cuprinsul punctelor 33 și 34 din Hotărârea din 13 noiembrie 1990, Fedesa și alții (C-331/88, EU:C:1990:391).
- 53 Astfel, indiferent de domeniul în cauză, funcția subiacentă calificării drept „normă fundamentală de procedură” urmărește să garanteze respectarea normelor de competență și a drepturilor procedurale. Or, respectarea acestor norme și a acestor drepturi nu este afectată în niciun mod de reluarea procedurii din stadiul în care a avut loc încălcarea normei fundamentale de procedură atunci când nerespectarea acestei norme fundamentale de procedură nu a viciat etapele anterioare.
- 54 În măsura în care, în prezenta cauză, încălcarea normei fundamentale de procedură în cauză nu a afectat etapele procedurii de extindere care erau anterioare acestei încălcări, nimic nu se opunea reluării procedurii de către Comisie de la momentul producerii încălcării menționate și, după corectarea încălcării respective, adoptării de către Comisie a unui nou act.
- 55 În al doilea rând, în ceea ce privește argumentul recurentelor potrivit căruia articolul 266 TFUE ar impune rambursarea taxelor plătite anterior, în condițiile în care acestea nu erau datorate legal, este adevărat că, în principiu, aceasta trebuie să fie situația atunci când Curtea declară lipsit de validitate un regulament care impune taxe antidumping. Totuși, așa cum s-a amintit la punctul 44 din prezenta hotărâre, conținutul precis al unei hotărâri a Curții prin care se declară lipsa de validitate și, prin urmare, al obligațiilor care decurg din aceasta trebuie determinat în fiecare caz concret, ținând seama nu numai de dispozitivul acestei hotărâri, ci și de motivele care constituie susținerea sa necesară (Hotărârea din 15 martie 2018, Deichmann, C-256/16, EU:C:2018:187, punctele 62 și 63).

- 56 Or, în Hotărârea Eurobolt, Curtea a declarat Regulamentul de punere în aplicare nr. 723/2011 nevalid numai ca urmare a încălcării normei procedurale enunțate la articolul 15 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1225/2009. Prin urmare, în această hotărâre, Curtea nu a examinat deloc conținutul material al acestui regulament de punere în aplicare și, în consecință, nici nu a infirmat, nici nu a confirmat normele pe care acesta le conținea. Prin urmare, recurente nu se puteau aștepta la o schimbare de atitudine pe fond din partea Comisiei (a se vedea prin analogie Hotărârea din 13 noiembrie 1990, Fedesa și alții, C-331/88, EU:C:1990:391, punctul 47).
- 57 În această privință, mai trebuie amintit că reiese dintr-o jurisprudență constantă că nu este necesar ca posibilitatea redeschiderii procedurii să fie expres prevăzută de reglementarea aplicabilă pentru ca instituțiile autoare ale unui act anulat sau nevalidat să poată recurge la aceasta (a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 ianuarie 2016, CM Eurologistik și GLS, C-283/14 și C-284/14, EU:C:2016:57, punctul 52). Astfel, deși articolul 9 alineatul (4), articolul 13 alineatele (1) și (3), precum și articolul 14 alineatele (1) și (5) din Regulamentul 2016/1036, coroborate, nu se referă la posibilitatea de „reînstituire” a taxelor antidumping în urma pronunțării unei hotărâri de anulare sau de declarare a nevalidității, aceste dispoziții abilitază de asemenea Comisia să procedeze la o astfel de reînstituire, după ce aceasta a reluat procedura aflată la originea regulamentului anulat sau declarat nevalid de instanța Uniunii și a remediat în acest cadru, în conformitate cu normele procedurale și materiale aplicabile *ratione temporis*, nelegalitățile constatate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 19 iunie 2019, C & J Clark International, C-612/16, EU:C:2019:508, punctele 42 și 43, precum și Hotărârea din 8 septembrie 2022, Puma și alții/Comisia, C-507/21 P, EU:C:2022:649, punctul 58).
- 58 Reluarea procedurii administrative în urma pronunțării Hotărârii Eurobolt putea, prin urmare, să conducă în mod valabil la reînstituirea taxelor antidumping prevăzută de Regulamentul de punere în aplicare nr. 723/2011 în privința produselor puse în liberă circulație în perioada de aplicare a Regulamentului nr. 91/2009. Rezultă că rambursarea imediată și integrală a taxelor antidumping impusă de acest regulament de punere în aplicare nu se impunea (a se vedea prin analogie Hotărârea din 8 septembrie 2022, Puma și alții/Comisia, C-507/21 P, EU:C:2022:649, punctul 68).
- 59 Din considerațiile enunțate la punctele 55-58 din prezenta hotărâre rezultă că Tribunalul a statuat în mod întemeiat, la punctul 48 din hotărârea atacată, că Comisia a putut să reia procedura din stadiul în care fusese săvârșită neregularitatea sancționată în Hotărârea Eurobolt și, prin urmare, să reînstituiască măsurile cuprinse în Regulamentul de punere în aplicare nr. 723/2011, fără a dispune restituirea taxelor antidumping plătite de recurente.
- 60 În al treilea rând, în ceea ce privește principiul neretroactivității, astfel cum Curtea a statuat deja, deși articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1225/2009, care este preluat în mod identic la articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul 2016/1036, consacră principiul neretroactivității măsurilor antidumping, acestea neputând fi aplicate, în principiu, decât unor produse puse în liberă circulație după data la care regulamentul prin care sunt instituite a intrat în vigoare, mai multe dispoziții ale Regulamentelor nr. 1225/2009 și 2016/1036 derogă de la acest principiu (Hotărârea din 17 decembrie 2015, APEX, C-371/14, EU:C:2015:828, punctul 48).
- 61 Astfel, în ceea ce privește normele privind circumvenția, perceperea retroactivă a taxelor antidumping extinse printr-un regulament de extindere adoptat în temeiul articolului 13 din aceste regulamente nu este autorizată de acesta decât de la data la care înregistrarea importurilor, conform articolului 14 alineatul (5) din regulamentele menționate, a fost obligatorie (Hotărârea din 17 decembrie 2015, APEX, C-371/14, EU:C:2015:828, punctul 49).

- 62 Rezultă că reluarea procedurii după anularea sau invalidarea unui regulament de extindere nu poate avea drept consecință ca regulamentul care va fi adoptat în temeiul acesteia să reînstituească taxe antidumping care să fie aplicate unor produse puse în liberă circulație înainte de data la care această înregistrare a devenit obligatorie. În schimb, o astfel de preluare este autorizată, chiar dacă taxele antidumping în cauză au expirat, în măsura în care aceste taxe nu sunt reînstituite decât în perioada lor de aplicare inițială (a se vedea prin analogie Hotărârea din 15 martie 2018, *Deichmann*, C-256/16, EU:C:2018:187, punctele 77 și 78) și, așadar, numai pentru perioada anterioară acestei expirări, astfel încât măsurile extinse au un caracter exclusiv retroactiv (Hotărârea din 17 decembrie 2015, *APEX*, C-371/14, EU:C:2015:828, punctul 47).
- 63 Articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul 2016/1036 nu se opunea, așadar, ca regulamentul în litigiu să reînstituească taxe antidumping la importurile care au avut loc în perioada de aplicare a regulamentului declarat lipsit de validitate prin Hotărârea Eurobolt (a se vedea prin analogie Hotărârea din 19 iunie 2019, *C & J Clark International*, C-612/16, EU:C:2019:508, punctul 57).
- 64 Rezultă că Tribunalul nu a săvârșit o eroare de drept nici atunci când a statuat, la punctele 55 și 61 din hotărârea atacată, că principiul neretroactivității, astfel cum este consacrat la articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1225/2009, nu se opunea reluării procedurii antidumping privind produsele în cauză și reînstituirii taxelor antidumping la importurile care au avut loc în perioada de aplicare a regulamentului declarat lipsit de validitate prin Hotărârea Eurobolt.
- 65 În al patrulea rând, din motivele expuse la punctele 54-58 și 60-63 din prezenta hotărâre rezultă că, prin adoptarea regulamentului în litigiu, Comisia nu a uzurpat competența pe care o deține Curtea în temeiul articolului 264 TFUE, întrucât nu a repus în discuție dispozitivul Hotărârii Eurobolt, nici motivele care îl susțin, ci s-a limitat, în calitate de instituție competentă, la adoptarea unui regulament de extindere în limitele *ratione temporis* descrise la punctul anterior din prezenta hotărâre. Prin urmare, nu se poate reproșa Tribunalului că nu și-a îndeplinit obligația de motivare în temeiul articolului 296 TFUE atunci când a statuat, la punctul 99 din hotărârea atacată, că articolul 264 TFUE nu se opune ca instituția în cauză să ia măsuri care pot avea aceleași efecte *ratione temporis* precum cele ale deciziei pe care Curtea ar fi chemată să o adopte dacă ar aplica al doilea paragraf al acestei dispoziții, dat fiind că, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 98 din hotărârea atacată, recurențele nu au demonstrat că regulamentul în litigiu este incompatibil cu dispozitivul și cu motivele Hotărârii Eurobolt.
- 66 Având în vedere considerațiile care precedă, primele patru motive trebuie să fie respinse în totalitate ca fiind nefondate.

Cu privire la al cincilea motiv

Argumentele părților

- 67 Prin intermediul celui de al cincilea motiv, care privește punctul 112 din hotărârea atacată, recurențele susțin că Tribunalul a interpretat și a aplicat eronat principiul protecției jurisdicționale efective atunci când a statuat că acest principiu nu impune rambursarea integrală a taxelor antidumping în prezenta cauză.
- 68 Potrivit recurențelor, ajungând la această concluzie, Tribunalul a ignorat argumentul potrivit căruia, în cazul în care Comisia ar fi abilitată să adopte acte precum regulamentul în litigiu, hotărârile Curții ar fi lipsite de orice efect juridic. Reținerea abordării urmate de Comisie în acest

regulament ar conduce la situația în care niciun actor economic să nu fie încurajat să conteste în fața Curții comportamentul adoptat de Comisie în cauzele antidumping, astfel încât competența acestuia din urmă ar fi scutită de orice control. Astfel, aceasta ar putea oricând să „remedieze” încălcările stabilite de Curte prin adoptarea unui act care produce efecte în trecut, ca și cum Curtea nu ar fi pronunțat niciodată o hotărâre.

69 Comisia solicită respingerea celui de al cincilea motiv ca nefondat.

Aprecierea Curții

70 Prin intermediul celui de al cincilea motiv de recurs, recurentele reproșează Tribunalului că a săvârșit o eroare de drept atunci când a statuat, la punctul 112 din hotărârea atacată, că Comisia le-a respectat dreptul la protecție jurisdicțională efectivă. Procedând astfel, Tribunalul ar fi aplicat în mod eronat acest drept atunci când a statuat că el nu impunea rambursarea integrală a taxelor antidumping impuse prin regulamentul declarat lipsit de validitate prin Hotărârea Eurobolt.

71 În această privință, din cuprinsul punctului 112 din hotărârea atacată reiese că Tribunalul a statuat că, prin corectarea neregularității procedurii sancționate prin Hotărârea Eurobolt, cu alte cuvinte prin asigurarea faptului că deliberarea comitetului consultativ competent are loc cu respectarea integrală și pe deplin a normelor fundamentale de procedură prevăzute de reglementarea aplicabilă și prin confirmarea concluziilor anchetei care nu fuseseră puse în discuție în Hotărârea Eurobolt, Comisia și-a respectat obligația rezultată din articolul 266 TFUE de a lua măsurile pe care le presupunea executarea acestei hotărâri, precum și dreptul la protecție jurisdicțională efectivă al recurentelor.

72 Recurentele susțin în esență că, ajungând la această concluzie, Tribunalul a ignorat argumentul potrivit căruia, în cazul în care Comisia ar fi abilitată să adopte acte precum regulamentul în litigiu, hotărârile Curții ar fi lipsite de orice efect juridic.

73 Acest motiv se întemeiază însă pe o premisă eronată. Astfel, după cum a arătat domnul avocat general la punctul 64 din concluzii, nu exista, la data adoptării regulamentulului în litigiu, nicio decizie a instanței Uniunii de constatare a nevalidității pe fond a Regulamentului de punere în aplicare nr. 723/2011.

74 Astfel, după cum s-a arătat la punctul 56 din prezenta hotărâre, în Hotărârea Eurobolt, Curtea a constatat numai nevaliditatea acestui regulament de punere în aplicare pe baza unei neregularități procedurale care putea, astfel cum reiese din examinarea primelor patru motive ale prezentului recurs, să fie corectată.

75 Prin urmare, Tribunalul a statuat în mod întemeiat, la punctul 112 din hotărârea atacată, că, prin corectarea acestei neregularități procedurale, Comisia a respectat dreptul recurentelor la protecție jurisdicțională efectivă, asigurându-se că deliberarea comitetului consultativ competent are loc cu respectarea integrală și pe deplin a normelor fundamentale de procedură impuse de reglementarea aplicabilă.

76 Având în vedere considerațiile care precedă, al cincilea motiv trebuie respins ca nefondat.

Cu privire la al șaselea motiv

Argumentele părților

- 77 Prin intermediul celui de al șaselea motiv de recurs, care privește punctele 129, 134, 138, 144, 148 și 154 din hotărârea atacată, recurentele susțin că Tribunalul a interpretat și a aplicat în mod eronat articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul 2016/1036, articolul 5 alineatele (1) și (2) TUE, precum și principiul bunei administrări atunci când a statuat că regulamentul în litigiu are un temei juridic adecvat.
- 78 Recurentele observă, cu titlu introductiv, că Tribunalul pare să nu fi respectat domeniul de aplicare al celui de al doilea motiv invocat în susținerea acțiunii lor în anulare. Prin intermediul acestui motiv, recurentele susțineau că Regulamentul nr. 91/2009, în măsura în care fusese considerat nelegal și abrogat în consecință în cursul anului 2016, nu putea constitui un temei juridic adecvat pentru adoptarea regulamentului în litigiu în cursul anului 2020, acesta din urmă având un „caracter accesoriu” Regulamentului nr. 91/2009, care institua taxa antidumping definitivă.
- 79 Recurentele dezvoltă în esență patru argumente în susținerea celui de al șaselea motiv. *Primo*, Tribunalul s-ar fi întemeiat în mod eronat pe Hotărârea din 17 decembrie 2015, APEX (C-371/14, EU:C:2015:828), întrucât temeiul juridic al actului atacat nu era în discuție în această hotărâre. *Secundo*, Tribunalul ar fi invocat articolul 207 TFUE ca temei juridic pentru adoptarea, în general, a măsurilor antidumping și, în consecință, a regulamentului în litigiu, în timp ce Regulamentul nr. 91/2009, care era nelegal, nu putea constitui un temei juridic adecvat pentru regulamentul în litigiu. *Tertio*, Tribunalul ar fi omis de asemenea esențialul considerând că abrogarea Regulamentului nr. 91/2009 nu afectase validitatea acestuia. Elementul esențial ar consta în faptul că Comisia, care a abrogat acest regulament în cursul anului 2016 întrucât era nelegal, l-a „readus la viață” în mod eronat în cursul anului 2020 pentru a-l transforma în temei juridic al regulamentului în litigiu. *Quarto*, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare atunci când a statuat că legalitatea Regulamentului nr. 91/2009 nu poate fi apreciată în raport cu dreptul OMC. Recurentele nu pretind că încălcările aduse dreptului OMC în acest regulament afectează legalitatea regulamentului în litigiu, ci precizează că regulamentul menționat nu putea servi drept temei juridic pentru regulamentul în litigiu.
- 80 Comisia susține că al șaselea motiv este inoperant, întrucât se întemeiază pe ipoteza eronată potrivit căreia temeiul juridic al regulamentului în litigiu este Regulamentul nr. 91/2009. În orice caz, acest motiv ar fi de asemenea nefondat.

Aprecierea Curții

- 81 Prin intermediul celui de al șaselea motiv de recurs, recurentele susțin în esență că Regulamentul nr. 91/2009 a fost abrogat în cursul anului 2016 ca urmare a nelegalității sale, astfel încât nu poate constitui temeiul juridic al regulamentului în litigiu adoptat în cursul anului 2020, acesta din urmă având un caracter accesoriu Regulamentului nr. 91/2009.
- 82 În primul rând, trebuie amintit că, atunci când intenționează să reinstitue taxe antidumping definitive, Comisia trebuie să respecte principiile care guvernează aplicarea legii în timp, precum și cerințele referitoare la principiile securității juridice și protecției încrederii legitime. Acestea impun aplicarea normelor materiale în vigoare la data faptelor în cauză, chiar dacă aceste norme

nu mai sunt în vigoare la data adoptării unui act de către instituția Uniunii, în măsura în care dispoziția care constituie temeiul juridic al unui act și care abilitează Uniunea să adopte actul în cauză este în vigoare la data adoptării acestuia. De asemenea, procedura de adoptare a acestui act trebuie să se desfășoare în conformitate cu normele în vigoare la data acestei adoptări (Hotărârea din 14 iunie 2016, Comisia/McBride și alții, C-361/14 P, EU:C:2016:434, punctul 40).

- 83 Or, astfel cum s-a amintit la punctul 57 din prezenta hotărâre, articolul 13 și articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul 2016/1036 coroborate abilitează într-adevăr Comisia „să reinstitue” taxele antidumping după anularea sau declararea nevalidității pentru motive care pot fi remediate, prin adoptarea unui nou regulament.
- 84 Astfel cum a subliniat domnul avocat general la punctul 44 din concluzii, deși este de la sine înțeles că taxele antidumping nu pot fi extinse decât dacă au fost, în primul rând, instituite în mod valabil, nu actul de instituire a acestor taxe este cel care constituie temeiul juridic pentru a le extinde, ci Regulamentul 2016/1036. Pe de altă parte, caracterul accesoriu al regulamentului în litigiu în raport cu Regulamentul nr. 91/2009 nu are incidență decât asupra domeniului de aplicare temporal al regulamentului în litigiu. Astfel, după cum rezultă în esență din cuprinsul punctului 62 din prezenta hotărâre, un regulament de extindere a taxelor antidumping nu poate privi decât o perioadă în care actul inițial de instituire a acestei taxe este sau era el însuși aplicabil (a se vedea în acest sens Hotărârea din 17 decembrie 2015, APEX, C-371/14, EU:C:2015:828, punctele 53 și 54).
- 85 Rezultă că, în speță, dispozițiile Regulamentului 2016/1036 vizate de regulamentul în litigiu, și anume articolul 13 și articolul 14 alineatul (1), constituie temeiurile juridice valabile ale regulamentului în litigiu. Prin urmare, Tribunalul a putut constata fără a săvârși o eroare de drept, la punctele 125 și 128 din hotărârea atacată, că regulamentul în litigiu a fost adoptat în temeiul acestor dispoziții, iar nu în temeiul dispozițiilor Regulamentului nr. 91/2009.
- 86 În al doilea rând, contrar celor susținute de recurente, Tribunalul nu a „omis esențialul” atunci când a făcut trimitere, la punctul 136 din hotărârea atacată, la articolul 207 TFUE. Deși Tribunalul s-a referit la această dispoziție a dreptului primar, nu a procedat astfel pentru a justifica temeiul juridic al regulamentului în litigiu, ci pentru a respinge argumentul recurențelor referitor la încălcarea principiului atribuirii enunțat la articolul 5 alineatele (1) și (2) TUE. Astfel, articolul 207 alineatul (2) TFUE este dispoziția de drept primar care abilitează legiuitorul Uniunii să adopte norme care conferă Comisiei competența de executare pentru a adopta un regulament anticircumvenție, ceea ce legiuitorul a făcut la articolul 13 și la articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul 2016/1036.
- 87 În al treilea rând, nu se poate reproșa Tribunalului că s-a referit, la punctele 129 și 134 din hotărârea atacată, la Hotărârea din 17 decembrie 2015, APEX (C-371/14, EU:C:2015:828), pentru motivul că, în această hotărâre, Curtea nu s-ar fi pronunțat cu privire la argumentul potrivit căruia un regulament nelegal nu poate constitui temeiul juridic al regulamentului în litigiu.
- 88 Astfel, pe de o parte, după cum a arătat domnul avocat general la punctul 57 din concluzii, considerațiile Tribunalului referitoare la aprecierea actelor Uniunii în raport cu normele și cu deciziile OMC nu sunt afectate de nicio eroare de drept. După cum Curtea a avut deja ocazia să statueze, validitatea Regulamentului nr. 91/2009 nu poate fi apreciată în raport cu rapoartele deciziilor OSL din 28 iulie 2011 și din 12 februarie 2016 (a se vedea în acest sens Hotărârea din 9 iulie 2020, Donex Shipping and Forwarding, C-104/19, EU:C:2020:539, punctele 45-48). Pe de

altă parte, abrogarea unui act al Uniunii de către autorul său nu poate fi asimilată unei constatări a nelegalității acestui act cu efecte *ex tunc*, întrucât o astfel de abrogare nu produce efecte decât pentru viitor.

- 89 Prin urmare, Tribunalul a statuat fără a săvârși o eroare de drept, la punctul 138 din hotărârea atacată, că abrogarea *ex nunc* a taxelor antidumping instituite prin Regulamentul nr. 91/2009, ca urmare a deciziei OSL din 12 februarie 2016, nu afectă validitatea acesteia.
- 90 Or, întocmai cum a recunoscut Curtea la punctul 54 din Hotărârea din 17 decembrie 2015, APEX (C-371/14, EU:C:2015:828), deși din caracterul accesoriu al unei măsuri de extindere a unei taxe antidumping definitive rezultă că măsurile extinse nu pot supraviețui expirării măsurilor pe care le extind, decizia de instituire a primelor nu trebuie să intervină în mod necesar înainte de expirarea celor din urmă.
- 91 Cel de al șaselea motiv de recurs trebuie, în consecință, să fie respins ca nefondat.

Cu privire la al șaptelea motiv

Argumentele părților

- 92 Prin intermediul celui de al șaptelea motiv de recurs, care privește punctele 164-167 din hotărârea atacată, recurente susțin că Tribunalul a săvârșit trei erori de drept atunci când a statuat că regulamentul în litigiu putea să interzică definitiv rambursarea taxelor anticircumvenție plătite de acestea în temeiul Regulamentului de punere în aplicare nr. 723/2011 și să oblige autoritățile vamale să recupereze taxele deja rambursate. Procedând astfel, Tribunalul ar fi interpretat și ar fi aplicat în mod eronat articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul 2016/1036, articolul 5 alineatele (1) și (2) TUE, precum și principiul bunei administrări.
- 93 *Primo*, Tribunalul ar fi statuat în mod eronat că interdicția de rambursare a taxelor plătite în mod nejustificat „nu este decât consecința logică” a reînstituirii taxelor anticircumvenție, deși dintr-o jurisprudență constantă ar reieși că deciziile privind cererile de rambursare a taxelor plătite în mod nejustificat sunt de competența exclusivă a autorităților vamale. *Secundo*, Tribunalul ar fi interpretat în mod eronat jurisprudența Curții care abilitează Comisia să adreseze somații autorităților vamale. Astfel, această jurisprudență ar privi ipoteza unei somații a Comisiei prin care se interzice temporar rambursarea taxelor plătite, în așteptarea reintroducerii unei proceduri antidumping și a reînstituirii taxelor, iar nu a interdicției definitive a rambursării. *Tertio*, Tribunalul ar fi concluzionat în mod eronat că Comisia putea interzice definitiv rambursarea taxelor, întrucât finalitatea unei interdicții temporare, autorizată de Curte, ar fi „să facă posibilă și să pregătească” o interdicție definitivă. Or, deciziile definitive privind rambursarea ar fi de competența exclusivă a autorităților vamale.
- 94 Comisia concluzionează că prezentul motiv este în parte inoperant și în parte nefondat.

Aprecierea Curții

- 95 Prin intermediul celui de al șaptelea motiv de recurs, recurentele susțin în esență că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a statuat că regulamentul în litigiu putea interzice definitiv rambursarea taxelor declarate nevalide prin Hotărârea Eurobolt, cu încălcarea articolului 5 alineatele (1) și (2) TUE.
- 96 În această privință, reiese din jurisprudența Curții că rambursarea imediată și integrală a taxelor antidumping vizate prin invalidarea regulamentului care le instituie nu se impune în toate împrejurările. În aceleași împrejurări, Comisia are competența de a adresa autorităților vamale somații pentru a se conforma obligației de a executa hotărârea prin care se constată nevaliditatea acestui regulament (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 martie 2018, Deichmann, C-256/16, EU:C:2018:187, punctele 59, 60, 70 și 71, precum și Hotărârea din 19 iunie 2019, C & J Clark International, C-612/16, EU:C:2019:508, punctul 48).
- 97 Desigur, în cauzele aflate la originea jurisprudenței citate la punctul anterior, somațiile în cauză vizau o interdicție de rambursare pentru o anumită perioadă, iar nu, precum în speță, o interdicție definitivă. Cu toate acestea, astfel cum Tribunalul a arătat în mod întemeiat la punctul 167 din hotărârea atacată, finalitatea unei interdicții de rambursare temporară este de a face posibilă și de a pregăti o eventuală interdicție definitivă în ipoteza în care, în urma reluării anchetei anticircumvenție, taxele invalidate ar fi reinstituite. Interdicția de rambursare a taxelor plătite în mod nejustificat nu este astfel decât consecința logică a reinstituirii acestor taxe la finalul unei proceduri scutite de orice neregularitate.
- 98 Contrar celor susținute de recurente, deși le revine autorităților vamale sarcina de a efectua rambursarea taxelor la import sau a taxelor la export, această competență nu se poate exercita, conform articolului 116 alineatul (1) primul paragraf din Codul vamal, decât ca urmare a unei erori a autorităților competente sau dacă se stabilește că datoria vamală notificată inițial depășește valoarea exigibilă sau că mărfurile erau defecte sau neconforme cu prevederile contractului sau chiar pe considerente de echitate.
- 99 În speță, întrucât taxele antidumping stabilite prin regulamentul în litigiu sunt identice cu cele prevăzute de Regulamentul de punere în aplicare nr. 723/2011, era de competența Comisiei să interzică rambursarea taxelor percepute anterior în temeiul articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul 2016/1036 (a se vedea prin analogie Hotărârea din 15 martie 2018, Deichmann, C-256/16, EU:C:2018:187, punctele 57 și 58).
- 100 Prin reinstituirea taxelor antidumping prin regulamentul în litigiu, Comisia a menținut protecția industriei Uniunii, fără a le impune însă recurentelor vreo obligație care să le fi depășit pe cele care rezultă din Regulamentul de punere în aplicare nr. 723/2011, înlăturând astfel nelegalitatea constatată în Hotărârea Eurobolt (a se vedea prin analogie Hotărârea din 8 septembrie 2022, Puma și alții/Comisia, C-507/21 P, EU:C:2022:649, punctul 68).
- 101 Având în vedere considerațiile care precedă, al șaptelea motiv trebuie să fie înlăturat în totalitate ca fiind nefondat.
- 102 Întrucât niciunul dintre motivele invocate de recurente în susținerea recursului formulat nu a fost admis, se impune respingerea acestuia în totalitate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 103 Potrivit articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din acesta, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.
- 104 Întrucât Comisia a solicitat obligarea recurentelor la plata cheltuielilor de judecată, iar acestea din urmă au căzut în pretenții, se impune ca acestea să fie obligate să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și pe cele efectuate de Comisie.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a treia) declară și hotărăște:

1) Respinge recursul.

2) Obligă Eurobolt BV, Fabory Nederland BV și ASF Fischer BV să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Comisia Europeană.

Semnături